

Mörkövahti

Tuutikki Tolonen , Pasi Pitkänen (Illustrator)

Download now

Read Online ➔

Mörkövahti

Tuutikki Tolonen , Pasi Pitkänen (Illustrator)

Mörkövahti Tuutikki Tolonen , Pasi Pitkänen (Illustrator)

Saatte mahdollisuuden osallistua salaiseen erikoistestiin. Kotiinne saapuva hoitaja on tehtäväänsä täydellisesti koulutettu puoli-ihminen, vanhanaikaiselta nimitykseltään mörkö tai metsäpeikko...

Hillan (11 v), Kaapon (9 v) ja Maikin (6v 4 kk) kesäloma alkaa jännittävissä merkeissä. Äiti on voittanut kahden viikon rentoutusloman Lapissa ja siksi ajaksi lapsille tulee kodinhoitaja: mutta ei tavallinen hoitaja - vaan mörkö! Pian paljastuu, että useat lasten kavereistakin ovat saaneet kotiinsa hoitomörön. Tosin monet möröistä eivät ole tippaakaan kiinnostuneita hommastaan. Lapset alkavat ottaa selvää, mistä möröt oikeasti ovat tulleet - ja miksi? Ikivanhasta mörkö tietokirjasta lapset saavat tärkeitä vihjeitä, samoin Maikin kylpytakilta, jonka kanssa Maikki käy pitkiä ja mielenkiintoisia keskusteluja. Tuutikki Tolosen vauhdikas ja hauska Mörkövahti sopii hyvin myös pojille. Pasi Pitkäsen ilmeikäs piirroskuvitus vie kielen mennessään.

Mörkövahti Details

Date : Published 2015 by Tammi

ISBN :

Author : Tuutikki Tolonen , Pasi Pitkänen (Illustrator)

Format : Hardcover 304 pages

Genre : Fantasy, Childrens, Middle Grade, European Literature, Finnish Literature, Fiction

 [Download Mörkövahti ...pdf](#)

 [Read Online Mörkövahti ...pdf](#)

Download and Read Free Online Mörkövahti Tuutikki Tolonen , Pasi Pitkänen (Illustrator)

From Reader Review Mörkövahti for online ebook

Jo Sorrell says

It was the title that caught my attention. I requested the title and was granted the privilege to read this ARC. Thank you Houghton Mifflin Harcourt Children's Group for granting this request.

This book was totally fun to read. It's like when The Boxcar Children were in charge of their lives. The children in the story get to make the decisions without parent's input or might I say interference. . So where are the parents? The Hellmen's children's dad aka the invisible voice is stranded by a blizzard while away on a business trip. The mother has won SN all expense trip to Lapland where she will be pampered with the spa treatment. The prize comes with a monster nanny to watch over the children. Grah is the name of the Hellman's children's monster nanny. He's calm, kind and very dusty. He even cooks for the children, but not very well. The Hellmen children, Haley, Koby and Mimi, all are eleven and younger, begin to learn more about Grah from an ancient book they check out from the library. Yay, they went to the library for information, not Google. The mystery and adventure increases as they discover other children in the neighbourhood are also being cared for by a hairy, dusty monster. They each have their own personality quirks. Oh and the monsters don't talk, making communication difficult.

The illustrations create a love for the children and. for the little hairy guy although he is quite dusty. I felt sorry for Grah as he stood in the closet patiently waiting for what comes next.

I can't end my review without mentioning the talking bathrobe. The little blue bathrobe takes shape and talks, only to MiMi. The others know about her talking bathrobe and indulge her. When the talking bathrobe begins to offer words of Euston, the classic line of the book is, "Can the bathrobe be trusted?"

Monster nanny

What a fun book

Illustrations show action p225

Rosemary Standeven says

What a wonderful, wonderful book – written ostensibly for children, but I suspect many an adult will fall in love with it too. The mother of Halley (11), Koby (9) and Mimi (6) has won an all-expenses paid trip to a spa in Lapland. To make it easy for her to get away, the prize organisers have supplied a nanny to look after the kids. Their father – perpetually away on business, and referred to as “The Invisible Voice” – is expected home at any time. The only problem with this, is that the nanny is a very dusty monster – oh, and every mother in the street has won a similar prize (and monster!), fathers are few and far between. So, most of the children in the neighbourhood are to be left (human) adultless for two weeks in the charge of never-seen-before, big, hairy monsters, who come with an introductory piece of paper stating that they are harmless, trained for childcare and domestic duties, don't speak, like TV and will sleep in a closet.

In these days of safe-guarding children, alarm bells would start ringing – don't the parents ever talk to each other? Where have the monsters come from, and who decided they were harmless and well trained? To say they are part of an “experiment” does not really cut the mustard. However, that would be unnecessary nit-picking, and spoil an excellent story. All the mothers go off to Lapland, the monsters move in, and the “Invisible Voice” gets caught in a blizzard.

Thankfully, the children come from a long line of imminently capable fictional kids – think Famous Five, Pippi Long Stocking etc. – who don't really need adults around. They realise that they need to find out more

about monsters. Koby is a reader (as all great kids are), so he sends Halley to the library (no googling on a computer, a Library!), and miraculously she happens on the one and only book written about monsters such as their nanny, Grah. Armed with Runar's treatise on monsters, and the advice of Mimi's talking bathrobe, the children organise the neighbourhood, take good care of the monsters, trap the blood-sucking fairy-frog, and learn about the evils of indentured servitude and freedom.

The children are beautifully captured by the author: the sibling interactions, the relationships with their parents, their resilience and the ready acceptance of the unknown and unusual.

It is the youngest, Mimi, and her talking bathrobe (only she can hear it) who make the most headway with understanding the monsters: "Mimi: Do they want to go back to . . . er. Wherever they came from? Bathrobe: Naturally. Everybody wants to go back home. They don't really fit in here ... And people usually start to tease and bully anybody who is different ... A monster is a monster, not a nanny. Understand?". Soon, Mimi has everyone working to help the monsters. However, "Can the bathrobe be trusted? Does a sensible human being rely on the advice of a bathrobe? If the bathrobe said that the solution was to be found in the book, could one be sure? And what if it wasn't?" The book supports the bathrobe: "The monster would not choose to be slave labor for humans. Regular human work would be alien to its free, wild nature".

When the Invisible Voice unexpectedly makes an appearance, neither he, nor the children quite know what to make of each other: "It was already clear that visible Dad was unpredictable. He might speak at any time and interrupt whenever he wanted. Who knew, he might even start giving the children good advice or tell them off". Thankfully, he is happy to go along with what the children already have in hand: "'So, what we actually have here is a monsters' liberation camp", Dad said. Halley and Koby nodded. "Exactly"."

So, an amazingly inventive and original story, with a solid moral underpinning. What more could you want in a children's book?

I received this copy from the publisher via NetGalley in exchange for an honest review

Julia says

Monsternannies, Kinder, sprechender Bademantel, eine unsichtbare Stimme,...

Wundervolle Geschichte.

Orvokki says

Predstavte si, že ste dieťa, váš tatino je na služobnej ceste a kvôli snehovej búrke sa tam ešte zdrží, mamina vyhrala dvojtzýdňový pobyt v Laponsku a na stráženie vám domov príde bubák.

Úplne vážne bubák, taký, ktorý má spať v skrini. Chlpatý, špinavý a trochu smradľavý. Ale vraj priateľský a školený na starostlivosť o deti a domácnosť. Aspoň tak sa píše v sprievodnom dopise.

Hilla, Kaapo a Maikki sú súrodenci, ktorých presne takáto situácia stretne. Rodičia sú preč a doma majú bubáka. A ukazuje sa, že s tou starostlivosťou je to trochu inak. A vlastne aj s bubákom.

Skontaktujú pár ďalších spolužiakov a zistia, že detí bez rodičov je viac. Aj bubákov. Niečo tu nehrá, no našťastie sú hlavní hrdinovia detí. A deti majú fantáziu, odvahu a spoločne dokážu čeliť aj takým problémom, ako je banda bubákov rozbehnutých po lese.

Viac na orvokki.sk.

Amber Webb says

Very odd story. This might be just the right read for someone, but it was not for me.

Mia says

Melkoisen jännä lastenkirja. Minut saa puolelleen melkein aina, kun tarinaan sekoitetaan kansanperinnettä - tässä tapauksessa mörköjä. Ja ihan huippua, että kullanarvoisimmaksi tietolähteeksi kirjassa osoittautui tietokirja eikä mikään tylsä wiki.

Kirja on melko paksu (mutta kuitenkin helppolukuinen), joten se sopinee parhaiten paljon lukevista kolmasluokkalaaisista ylöspäin.

Hanna says

Mainio ja mukavan vekkuli! Päässäni näin tarinan Studio Ghibli -elokuvana.

Elizabeth says

Cute middle-grade fantasy with endearing protagonists and hilarious children group problem-solving. Abrupt and incomplete resolution and some minor characters and plotlines could have been expanded into a more complete story and conclusion.

Teresa Bateman says

How odd. Mother has received a surprise free vacation to Lapland. Father, who is on a business trip, is delayed by a blizzard...in June. Who will take care of the children? Well, a nanny has been assigned--a monster nanny. Halley, Koby, and Mimi aren't sure what to do. Mom is sure Dad will be home soon, so heads off on vacation. Something weird is definitely going on. Mimi's bathrobe has sage advice, but what does it all mean? Koby finds a book in the library that may offer clues. Halley tries to be the responsible one. Mimi bonds with the monster. But wait...are they the ONLY ones with monster nannies? Turns out their situation is not unique. What is going on? This is a delightfully silly, well-written book, originally published in Finland and now translated to English. Occasional black and white illustrations accompany the text. I found the book both amusing and interesting, but in the end the plot slowed down considerably when Dad came home. That made the ending, while satisfying, a bit of a relief.

Aude Lynésis says

4,5/5 Très original, impossible à lâcher car je voulais découvrir les mystères derrière cette histoire de monstres nounou, de feestiques, de sorcière et même de robe de chambre étonnante. Une histoire qui se lit avec grand plaisir, peu importe l'âge, l'idéal est pour les enfants, mais en tant qu'adulte j'ai vraiment apprécié le voyage, le style, les personnages -de drôles d'enfants- Les nombreuses illustrations sont réussies et proposent une version imagée du récit. Tout est fait pour qu'on y soit bien, petit ou grand.

Markku Kesti says

Ensimmäinen ja viimeinen kolmannes kirjasta olivat vähintään neljän tähden settiä. Ehkä jopa viiden. Niiden väliin oli vain jätetty tylsä kolmannes jossa lähetettiin äidille tekstiviesti, että asiat ovat kunnossa vaikka kotona on mörkö ja puhelu isälle joka oli lapsille pelkkä Näkymätön ääni työmatkalla jossain ja sitten oli mörkö jotain. Noin seitsemännen toiston jälkeen olin jo valmis repimään kirjasta muutaman luvun välistä, että kenenkään muun ei tarvitsisi kärsiä samaa tylsyyttä, mutta onneksi tyhmä junnaaminen loppui ja tarina pääsi uudestaan vauhtiin. Alku ja loppu neljä ja puoli tähteä, keskiosa yksi tähti. Keskiarvoksi hieman päälle kolme. Sanotaan kolme ja puoli hyvän lopetuksen innoittamana.

Heidi says

Luimme tätä kirjaa yhdessä lasteni (tyttö 7,5 vuotta = 'T' ja poika 6 vuotta = 'P') kanssa viime lokakuusta saakka. He saavat tietenkin äänensä kuuluviin tässä kirja-arviossa. Käytin apukysymyksiä, jotta sain heidän vastuksistaan jotain muutakin irti kuin "ihan kiva". Muutama spoileri voi lasten vastauksissa olla, mutta en halunnut ruveta sensuroimaan heidän vastauksiaan.

Mörkövahti on suositeltu 7-vuotiaille ja siitä ylöspäin, ja aika hyvin ikäsuositus osuu mielestäni kohdilleen. Pojalla meinasi välillä keskittyminen herpaantua, mutta kun annoin hänen lukiessamme puuhailla jotain muuta, hän jaksoi kuunnella paremmin.

P: Kirja kertoo Möröstä, Maikista, Hillasta...

T: ja Grahista ja Runarin möröstä ja pitkätukkaisesta olennosta

P: niin ja riesakeijuista ja noidista

T: Parasta kirjassa oli se, kun Grah (mörkö) tuli lapsille mörkövahdiksi.

P: Minä tykkäsin siitä, kun Maikki meni mörköjen perässä luolaan.

Minusta tämän kirjan vahvuuksia ovat juurikin mielenkiintoiset lapsihahmot, monipuolinen määrä mielikuvitusolentoja, ja etenkin möröt herättävät meissä kaikissa yhtä aikaa hilpeyttä, ihastusta ja hämmästyä. Mielenkiintoisena lisänä tarinaan tulee mukaan mörköjä kiusaavia riesakeijuja ja lopussa omituisia noitanaisia, jotka meinaavat hiukan jännittävät meidän poikaa. Perheen lapset Hilla, Kaapo ja Maikki ovat erilaisia ja persoonallisia: Kaapo on järkevä ja tykkää kirjoista, Hilla yrittää olla vastuullisin vanhimpana lapsena ja nuorimmainen Maikki on temperamenttinen ja hupsu tyttö, jonka kylpytakki juttelee hänelle.

Pojan piirustus Grahista ja Kaaposta

Tarinassa on mukavasti jännitystä, seikkailua ja tasaisiakin hetkiä. Kirjaa oli erityisen mukava lukea ääneen,

sillä siinä on paljon lasten vuoropuheluita. Välillä Kaapo lukee lukuja Runarin kirjasta, jossa kerrotaan möröistä, ja ne kohdat eivät ehkä kiinnostaneet lapsia niin kovasti. Minä itse taas nautin juuri niistä kohdista, kun Kaapo teki uusia huomioita Grahin käytöksestä kirjan avulla.

T: Kirjan kuvia oli tarpeeksi, ne oli kivoja ja möröt söpöjä.

P: Tykkäsin kaikista kuvista ja niitä oli tarpeeksi.

Kirjan kuvitus on mustavalkoinen ja selkeä, mutta ihanan lapsekas. Möröt on kuvattu söpöiksi karvapallukoiksi, joita ei voi millään muotoa pelätä. Kovasti me odottelimme aina seuraavaa kuvaa saapuvaksi kirjan sivuilta.

T: En tykännyt siitä, kun möröt joutuivat lehti-ilmoitukseen...

P: Enkä minä siitä, kun möröt karkasivat.

Mörkövahti on melko paksu kirja (304 sivua), joten meillä meni tähän aikaa monta kuukautta. Nopeampaakin olisimme tuki tämän lukeneet, mutta välillä pidimme taukoja lukemisessa. Hyvin lapset silti muistivat vielä, mitä alussa tapahtui. Molemmat lapset itse olivat sitä mieltä, että kirja on sopivan pituinen.

T: Kirja sopii paremmin tytöille, sillä siinä on söpöjä mörköjä ja vain yksi poika (päähenkilönä) ja kaksi tyttöä.

P: Minusta molemmille, koska siinä on poikia ja tyttöjä.

Kirja sopii mielestäni todella mainiosti niin tytöille kuin pojillekin, sillä tässä on vähän kaikille kaikkea. On jännitystä, seikkailua, hupsuja ja söpöjä olentoja mutta myös hiukan pelottaviakin juttuja. Molempien lasten mielestä kirjan paras hahmo on ehdottomasti Grah-mörkö.

Kirja loppui melko arvoitukselliseen kohtaan, ja tuumimmekin, että olisiko tähän tulossa jatkoa?

Mai Laakso says

Satukirjassa voi tapahtua sellaista, että äiti lähtee Lapin lomamatkalle ja kotiin tulee hoitajaksi mörkö.

Mörkövahti on tuotteliaan lastenkirjailijan Tuutikki Tolosen toinen oma teos, sillä hän on kirjoittanut aiemmin yhteistyössä Eppu Nuotion mm. Pensionaatti Onnela-sarjaa.

Mörkövahti on aika paksu lastenkirja, mutta näin hauska satukirja on varmasti lasten mieleen. En ehkä lähtisi lukemaan kirjaa alle esikoululaisille, mutta vanhemmat tuntevat omat lapsensa ja heidän kirjamakunsa. Uskoisin, että nämä mörkökirjat ovat varsinkin poikien mieleen. Tunnen kyllä tytön, joka olisi rakastanut tällaista kirjaa ehkä eskarilaisena.

Perheessä on lapset Kaapo, Hilla ja Maikki. Maikilla on vielä lapsenomaista taitoa kommunikoida satuolentojen kanssa. Hän ei osaa vielä lukea eikä kirjoittaa, mutta ehkä juuri sen vuoksi hänen taitonsa ei ole vielä ruostunut. Satuolentojen ymmärtämiseen tarvitaan muita hoksottomia.

Mörkövahti valloittaa maailmaa, sillä käännösoikeudet on jo myyty Kiinaan, USAan, Viroon, Sloveniaan, Unkariin, Saksaan, Romaniaan ja Espanjaan. Tälle mörkösarjalle on ollut selvä tarve. Hieman uutta ja hieman vanhaa, sekoitus tunnettuja satuolentoja ja uusia satuolentoja. Taikuutta, mystiikkaa ja sitä arkielämän pyöritystä lapsiperheessä.

Seuraava sarjan mörkökirja ilmestyy lokakuussa.

Carla Johnson-Hicks says

This was an odd story that I didn't really connect with. Halley, Koby and Mimi are three young siblings. Their mother won a vacation to Lapland and part of the prize was to provide a nanny, a monster nanny. The nanny was delivered with one page of instructions. It was a strange, hairy, dusty beast which reminded me a bit of Cousin It from the Adam's Family. It spend a lot of time in the closet, didn't speak, but did not seem dangerous. Mimi, the youngest child is a bit strange. She talks to a blue bathrobe, so it is no surprise that she developed some sort of communication with the Monster. When it was discovered that other children in the neighbourhood also had a Monster Nanny and that their parents had won a trip, they banded together to try and figure out where they came from, what they eat, what the needed to get home.

The monsters had their own language, habits and families. The children worked together to take care of each other and offer some solutions. It was nice that the children figured out that the Monsters needed something and helped them determine what it was. There were black and white illustrations scattered throughout the book that were cute and gave you an idea of what the kids and the monsters looked like. They were not scary looking at all. A cute book, that middle grade students that like monsters might enjoy. The publisher generously provided me with a copy of this book via Netgalley.

Marzie says

I received this book from Net Galley in exchange for an honest review.

With the author's name being Tuutikki, this Moomin Troll-fan reviewer was instantly drawn to *Monster Nanny*. This charming book is a nice chapter reader/light fantasy mystery that would appeal to elementary school aged children as a chapter-a-night bedtime read. The mysteries of the gentle, though rather troll-like monsters are not completely resolved (this is, after all, only the first in a series). The three main children characters, Halley, Koby and Mimi, are all well developed. Mimi is especially endearing, as is her Blue Bathrobe. Grah is a lovable and amusing character. There is nothing really scary in these books, other than some very pesky mosquito fairies and three rather creepy ladies who seem likely to reappear in a future book.

Finnish author Tuutikki Tolonen and illustrator Pasi Pitkänen have created a gentle and imaginative story, much in the style of Tove Jansson's Moomin Trolls and Hayao Miyazaki's Totoro. Not a lot action takes place but the charming world, laconic "monster" and pragmatic children make for a nostalgic picture of childhood in quieter times.
